“POLITIE IS ENKEL NOODZAKELIJK IN EEN SAMENLEVING DAAR WAAR ER EEN SCHEIDING IS TUSSEN ZIJ DIE HEBBEN EN ZIJ DIE NIET HEBBEN”

Omali Yeshitela

zes fabeltjes over de politie

www.anarchistischegroepnijmegen.nl / agn@riseup.net

1) DE POLITIE OEFENT EEN RECHTVAARDIGE MACHT UIT

De gemiddelde agent is geen juridische expert; z/hij kent waarschijnlijk de politie almanak, maar actuele kennis van wetgeving is niet haar/zijn specialiteit. Bij het toezicht maakt een agent vooral gebruik van bluf, improvisatie en oneerlijkheid. Politie liegt met regelmaat: “Ik kreeg bericht dat iemand aan wiens beschrijving jij voldoet hier een misdaad heeft gepleegd. Wil jij je identificeren!?”

We willen niet stellen dat politieoptreden beter te verdragen is als zij meer juridische kennis hebben. De wetgeving zelf is zeker niet altijd rechtvaardig. Het juridische systeem beschermt de belangen van de machtigen en rijken veel beter dan de belangen van de armen. Wetten gehoorzamen is niet hetzelfde als rechtvaardig handelen, het kan zelfs onrechtvaardig zijn. Woekerrente op schulden van 16% is legaal, weggegooide etenswaren uit de afvalcontainer van een supermarkt halen is illegaal. Om te bepalen wat goed handelen is moeten we vertrouwen op ons eigen geweten en ons niet onnadenkend laten begrenzen door wetgeving of politie-intimidatie.

2) POLITIE AGENTEN ZIJN NET ALS WIJ “GEWONE MENSEN”, ZE ZOUDEN ONZE BONDGENOTEN MOETEN ZIJN

Helaas bestaat er een grote kloof tussen “zouden moeten” en de realiteit. De politie houdt de bestaande machtsverhoudingen in stand, die voordelig zijn voor de machtigen en de rijken. Wie nog nooit een negatieve ervaring heeft gehad met de politie is óf heel erg bevoorrecht, óf heel erg onderdanig, óf beide. Politieagenten weten heel goed waar ze aan beginnen als ze zich aansluiten bij “de sterke arm” – mensen in uniform halen niet alleen katjes uit bomen. Misschien nemen de meeste van hen deze baan wel omdat er brood op de plank moet komen, maar dat is geen excuus om families uit te zetten, allochtone jongeren lastig te vallen of om demonstranten vol te spuiten met pepper-spray.

3) POLITIE AGENTEN ZIJN NET MENSEN, ER ZIJN ROTTE APPELS EN ANDEREN BEDOELEN HET GOED

Sommige agenten zullen zeker goede bedoelingen hebben, maar vergeet niet dat ze bevelen opvolgen en niet hun geweten volgen. Het valt niet mee om dan ook nog het goede te doen!

Bekijk het eens anders: Is het niet veeleer zo dat onrecht voortkomt uit instituten en ongelijke verhoudingen en niet zozeer het gevolg is van rotte appels? De politie handhaaft dit systematische onrecht. Daarnaast is het zo dat de macht van bevelstructuren, geweldsmonopolie, uniformen,

discipline en wapenbezit een gevoel creëert van superioriteit dat gemakkelijk leidt tot misbruik van macht in naam van die tucht en 'orde'. Meer dan 10.000 klachten tegen de politie in 2013, dat geeft toch te denken.

4) DE POLITIE IS GEEN POLITIEKE VIJAND, WE KUNNEN BETER GEEN AANDACHT AAN ZE BESTEDEN

De politie is niet meer dan een machtsinstrument van de heersende elite. Laten we niet naïef zijn, de beste manier om machtsverhoudingen intact te laten is door te suggereren dat er geen sprake is van macht, dat alle maatregelen genomen worden in ons belang, dat het geweldsmonopolie alleen in het belang van de gewone burger wordt gehandhaafd.

Als we geloven dat het niet nodig is om de politiemacht aan kritiek te onderwerpen, omdat politie geen rol speelt in de politieke verhoudingen, dan sluiten we onze ogen voor de manier waarop consequent de strijd uit de politiek wordt gehaald. De zittende macht bepaalt de kaders waarbinnen een tegengeluid mag klinken, of we onze ongenoegens mogen uiten. Als we in hun ogen een grens overschrijden, dan moet de politie optreden. Dat we een politiek andere mening hebben - bijvoorbeeld over de verdeling van rijkdom, of over het recht om anders te zijn, anders te denken, anders te leven - mag niet opvallen. Onze andere mening mag vooral geen politieke lading krijgen. Door het politie optreden wordt dit andere politieke geluid omgevormd tot een onverstaanbaar gebrul van zogenaamde "relschoppers". Zodat de zittende macht niet meer hoeft te luisteren naar wat die zogenaamde "relschoppers" eigenlijk te zeggen hebben.

5) WE HEBBEN DE POLITIE NODIG OM ONS TE BESCHERMEN. DE POLTIE IS ONZE BESTE VRIEND

Als we deze manier van denken volgen, dan komen we al snel op de vraag tegen wie of wat de politie ons moet beschermen. In wat voor een wereld leef je wanneer degene die het machtsmonopolie heeft je beste vriend is?

Als er zoveel gevaar is dat we voortdurend bescherming nodig hebben, is er dan niet iets heel erg grondig mis met de manier waarop wij samenleven? Want tegen wie moet de politie ons beschermen? Tegen de machtige bedrijven, die met het sluiten van fabrieken duizenden mensen

richting armoede jagen? Tegen hebzuchtige bankiers die rotte producten verkopen, waardoor je financieel aan de grond raakt?

Tegen de snelle jongens van de voedselindustrie die hoge winst belangrijker vinden dan gifvrije melk voor kinderen? De politie is er niet om ons tegen hen te beschermen. De politie is er zogenaamd om ons tegen elkaar te beschermen, degene die een klein beetje hebben te beschermen tegen degene die ook een klein beetje hebben. Het gegeven *dat* er (zoveel) politie is, moet ons zorgen baren. Want *dat* er (zoveel) politie is, betekent dat we niet meer op elkaar en onszelf durven te vertrouwen om samen te leven. De aanwezigheid van de politie en het grote aantal veiligheidsmensen laat alleen maar zien dat we allang de regie over ons eigen leven kwijt zijn geraakt. Het is tijd om die regie terug te pakken.

6) VERZET TEGEN DE POLITIE GETUIGT VAN GEWELDZUCHT

We zijn ervan overtuigd dat de groei van de politiemacht en de groei van beveiligings- en bewakingstechnieken een beperking van politieke vrijheid inhoudt. We stellen machtsuitoefening onder het mom van “veiligheidsbeleving” van de burger aan de kaak. Dat dit gezien kan worden als het provoceren van politie, of als het uit zijn op geweld geeft aan hoezeer de politieke verbeelding al is ingeperkt. Politiek is een strijdtoneel. Politiek is niet het managen van de problemen van de NV Nederland. Een leven met creativiteit en verbinding in vrijheid is een leven waarin spanning, gevaar, veiligheid, uitdaging, verrassing, een rol kunnen spelen. Een openbare ruimte die door een politiemacht volledig gemonitord wordt, waarin iedere burger een potentiële verdachte is die gefilmd, gevolgd en afgeluisterd kan worden is een openbare ruimte die door een totalitaire staat is bezet en ingeperkt. Alleen verzet kan de openbare ruimte weer vrij maken en lucht geven aan politieke vrijheid. Laten we streven naar een wereld waarin niemand iemand anders onderdrukt en niemand in angst hoeft te leven.

